

Hoe kun je gelukkig zijn? - 4

Andrew Wommack

Oorspronkelijke titel: How To Be Happy – Paul's Secret

Een zesdelige onderwijsserie, als MP3 bestand te downloaden van:

<http://www.awmi.net/extra/audio/1019>

Vertaling 2008 Wiebrig Calderhead

Veel mensen verlangen ernaar om gelukkig te zijn. Waarom zijn sommige mensen gelukkig en lijkt het of anderen zich ellendig voelen? In deze krachtige serie zul je het geheim leren hoe je gelukkig kunt zijn. Andrew Wommack legt uit dat het Gods wil is dat je gelukkig bent. De Bijbel leert ons om ons altijd in de Heer te verheugen. Leer hoe je, ondanks je omstandigheden, gelukkig kunt zijn. De vreugde van Paulus was niet afhankelijk van zijn omstandigheden. Ontdek het geheim. De Heer is altijd bij je. Wanneer jij je eenmaal deze waarheid hebt toegeëigend, zal je vreugde overvloeien.

Deel 4: Het geheim van Paulus

Laten we naar Filippenzen 4:10 gaan. Hier spreekt de apostel Paulus: "*Ik heb er mij ten zeerste over verblijd in de Here, dat gij nu eindelijk uw belangstelling in mij hebt kunnen verlevendigen, omdat gij wel belangstelling hadt, maar niet de gelegenheid.*"

Hij zegt hier heel nadrukkelijk dat de Filippenzen de enige gemeente was die contact met hem had over geven en ontvangen. Zij waren de enige gemeente die hem giften hadden gebracht nadat Paulus het gebied had verlaten. Ze hadden zelfs boodschappers gestuurd en hadden twee keer contact met hem opgenomen toen hij in Rome was. Paulus zegt: "Ik prijs God dat jullie weer een gift hebben gebracht." En verder zegt hij: "Jullie hadden het eerder willen doen, maar jullie waren niet in de gelegenheid."

Zij hadden niet de communicatiemiddelen die wij heden ten dage hebben en Paulus was meer dan een jaar onderweg van Caesarea naar Rome. Onderweg leed hij schipbreuk en zat hij afgezonderd op een eiland en ze wisten niet waar hij was. Toen ze ontdekten dat hij in Rome was, konden ze eindelijk weer contact met hem opnemen en ze stuurden hem weer een gift ter ondersteuning van zijn bediening. Paulus bedankte hen hiervoor en hij zegt: "Jullie hadden het eerder willen doen, maar jullie waren niet in de gelegenheid." Hij bedankte hen.

Vervolgens zegt hij in vers 11: "*Niet dat ik dit zeg, als zou ik gebrek lijden; want ik heb geleerd met de omstandigheden, waarin ik verkeer, genoeg te nemen.*"

Paulus zei dat hij moest leren om tevreden te zijn, en hij heeft geleerd om tevreden te zijn. Dat is niet iets wat je krijgt, zoals een verkoudheid. Het overkomt je niet. Tevredenheid is niet een nevenproduct van omstandigheden, het is een keuze. Tevredenheid is niet een toestand waarin je verkeert, het is een gemoedstoestand. Je moet leren om tevreden te zijn.

En omdat Christenen niet tevreden zijn, heeft satan een heleboel problemen in hun levens gebracht. In Nehemia 8:10 staat: "De vreugde des Heren is je kracht."¹ Als je gebrek hebt aan vreugde, dan heb je gebrek aan kracht. De Schrift zegt in feite: "*Betoont gij u slap ten dage der benauwdheid, dan komt uw kracht in het nauw.*" (Spreuken 24:10)² De vreugde des Heren is je kracht, dus als je in dagen van benauwdheid krachteloos bent, dan heb je weinig vreugde.

Weet je, vreugde is één van de dingen die je overeind zullen houden. Vreugde is een sterke kracht in je leven. Jezus zei dat vreugde en lofprijs sterkte is om de vijand en wraakgierige te doen verstommen.³

Ik weet dat sommigen die nu luisteren zeggen: "Broeder, dat weet ik wel en ik zou me ook verheugen als ik niet zoveel problemen had." Jezus zei in Johannes 16:33: "*In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.*"

Hij zei niet: "Hé, houd goede moed, want Ik zal voor alles zorgen. Er zullen geen problemen meer zijn en je kunt goede moed houden." Nee, Hij zei: "Je zult verdrukking hebben, maar houd goede moed."

In Handelingen 16 zaten Paulus en Silas in de gevangenis van Filippi. Midden in de nacht gingen ze God prijzen, terwijl ze in het laagste gedeelte van de kerker zaten met hun hoofd en voeten in blokken. Alles zat hun tegen. Ze werden bedreigd met de dood. Maar Paulus en Silas verheugden zich, ze zongen lofliederen en God stuurde een aardbeving en bevrijdde hen.

Lofprij, vreugde en overwinning hangen niet af van omstandigheden. Ik probeer jullie dit duidelijk te maken, omdat we met een leugen zijn afgekocht. In onze huidige maatschappij is het motto: "Anderen maakten dat ik het deed." We geven altijd iemand anders de schuld voor alles wat er gebeurt. Als je omstandigheden negatief zijn, dan geloven de meeste mensen dat je die houding moet aannemen, want anders leef je in ontkenning. Nou, ik weiger te erkennen dat de duivel het recht heeft om over mij de baas te spelen.

Weet je, er is een verschil tussen mij en een dier. Ik ben meer dan een brok weefsel dat op een bepaalde manier moet reageren als er iets gebeurt. Ik heb een keuze. God maakte mij naar Zijn evenbeeld. In Deuteronomium 30:19 staat: "*Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht.*"

God gaf jou de keus. Satan kan die keuze niet maken. God zal die keuze niet maken. Het is niet aan God te wijten dat jouw leven op een bepaalde manier gaat. Het is niet zo dat God je wel of niet heeft gezegend. God heeft ons allemaal gezegend. Maar wij hebben ervoor gekozen om naar het negatieve te kijken.

---

¹ Letterlijk vertaald vanuit de King Jamesvertaling: for the joy of the LORD is your strength.

Vgl. NBG 51 (Nehemia 8:11): want de vreugde in de HERE, die is uw toevlucht, en Statenvertaling: want de blijdschap des HEEREN, die is uw sterkte.

² King James: If thou faint in the day of adversity, thy strength is small.

³ Matt. 21:16: Uit de mond van kleine kinderen en zuigelingen hebt Gij lof bereid.

Psalm 8:3: Uit de mond van kinderen en zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest, uw tegenstanders ten spijt, om vijand en wraakgierige te doen verstommen.

Als Eva iets negatiefs in haar bestaan kon vinden, dan is er negativiteit in jouw bestaan. Als de discipelen dachten dat ze iets beters konden vinden dan Jezus, dan kun jij iets beters vinden dan jouw redding. Maar de waarheid is dat ze tevreden hadden moeten zijn met wat ze hadden. Geen van allen hadden ze een reden om te klagen, en toch deden ze dat, omdat satan zelfs de meest perfecte persoon ontevreden kan maken.

Jij hebt God binnenin je wonen. Gods zegen rust op jouw leven en toch is het de waarheid dat tegenwoordig veel Christenen de hele tijd klagen en zich ellendig en ongelukkig voelen. Dat is niet vanwege hun problemen, maar het is omdat ze niet op hun antwoord zijn gefocust.

Paulus zei dat hij heeft geleerd om tevreden te zijn. Hoe leerde Paulus om tevreden te zijn? Laten we naar het eerste hoofdstuk van de brief aan de Filippenzen gaan. Ik wil je een snelle Bijbelstudie geven over de brief aan de Filippenzen en je laten zien hoe Paulus leerde om tevreden te zijn.

Paulus begint in Filippenzen 1:3 waar hij zegt: *"Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk; 4 immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap, 5 wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe."*

Weet je wat het woord "deelhebben" hier betekent? Het betekent dat hij hier over financiën praat.⁴ Hij prees God omdat deze mensen een financiële bijdrage hadden geleverd. In het vierde hoofdstuk zegt hij dat ze het twee keer hadden gedaan.⁵ Zij waren de enigen die hem geld hadden gegeven.

Paulus zegt hier dat, elke keer als hij aan hen denkt, hij God prijst. Weet je, voor sommige mensen prijs je God niet elke keer als je aan ze denkt. Ik spreek als voorganger en ga naar heel veel plaatsen. Calvary Cathedral is één van die plaatsen waarvoor ik God elke keer prijs als ik aan de mensen van Calvary Cathedral denk. Maar voor sommige plaatsen moet ik God vragen mij te helpen om te vergeven. Dat is zo.

Maar deze mensen waren heel speciaal voor Paulus. Hij zegt dat hij iedere keer als hij bidt, hen in gebed brengt. Paulus bad heel veel. Dit betekent dus dat Paulus iedere dag aan deze mensen dacht, ook al was hij een halve wereld van hen vandaan. Paulus dacht aan deze mensen en hij hield van ze. Hij zegt nog veel meer goede dingen. Voorlopig moet ik dat even overslaan, maar hij zei dat hij er ten volle van overtuigd was dat God het goede werk dat Hij in hen was begonnen ten einde toe zal voortzetten.⁶ En hij zei dat hij geloofde dat de liefde

---

⁴ In het Grieks: koinonia – participatie, aandeel, partnerschap (Strong 2842).

Vgl. NBV: omdat u vanaf de eerste dag tot nu toe hebt bijgedragen aan de verspreiding van het evangelie.

⁵ Filippenzen 4:15-16: Gij weet het zelf ook wel, Filippenzen; in het begin van mijn evangelieprediking, toen ik uit Macedonië vertrok, heeft geen enkele gemeente met mij in rekening van uitgave en ontvangst gestaan dan gij alleen. Want ook te Tessalonica hebt gij mij een en andermaal ondersteuning gezonden.

⁶ Filippenzen 1:6: Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus.

van God in hun harten was uitgestort⁷ om ze tot volmaaktheid te leiden. Hij bracht zijn liefde voor deze mensen onder woorden.

Daarna gaat hij op iets anders over en in vers 12 gaat hij deze mensen geruststellen, want niet alleen hield Paulus van hen, maar zij hielden ook van hém. De liefde was wederzijds. Paulus wist dat zij zich zorgen maakten over hem. Nogmaals, je moet in gedachten houden dat de communicatie in die dagen heel anders was. Paulus zat al minimaal drie jaar in de gevangenis. Het kunnen ook vijf jaar zijn geweest. De Schrift is hier niet duidelijk over. Maar het was tenminste drie jaar en misschien wel vijf jaar.

Als hier iemand zou komen, die in deze kerk het evangelie zou prediken en als jullie hier gevoelig voor zouden zijn en van ganser harte van hem zouden gaan houden, en als jullie dan zouden ontdekken dat hij in de gevangenis zat omdat hij het evangelie had gebracht en dat hij daar al drie of vijf jaar zat en ook nog schipbreuk had geleden, en als jullie een tijdlang niet wisten of hij nog in leven was, dan kan ik jullie verzekeren dat jullie je zorgen om hem zouden maken, vooral omdat je niet snel over en weer met elkaar zou kunnen communiceren. Je zou graag willen horen hoe het met hem ging.

Paulus wist dus dat ze zich om hem zorgen maakten en hij probeerde hen gerust te stellen, dat het goed ging met hem, en dat ze niet over hem hoefden in te zitten. Kijk eens hoe hij dit deed. Het is verbazingwekkend. In vers 12 van Filippenzen 1 zegt hij: *"Ik wil, dat gij weet, broeders, dat hetgeen mij wedervaren is veeleer tot bevordering van de evangelieprediking heeft gestrekt. 13 Daardoor toch is aan het gehele hof en aan al de overigen duidelijk geworden, dat ik in gevangenschap ben om Christus' wil."*

Paulus probeert hen gerust te stellen en hij zegt: "Zit niet over mij in." Hoe kon hij hen geruststellen? Omdat zijn gevangenschap de evangelieprediking heeft bevorderd. Door zijn gevangenschap is het evangelie gepromoot. "Ik wil dat gij weet, broeders, dat hetgeen mij wedervaren is, veeleer tot bevordering van de evangelieprediking heeft gestrekt."

Velen van jullie zouden denken dat dit helemaal geen troost is. Wie kan het wat schelen dat het evangelie wordt bevorderd? Als het slecht met je gaat, dan wil je dat er zo snel mogelijk een einde komt aan die toestand. Maar Paulus onthult hier echt iets. Paulus maakte hen deelgenoot van de dingen die hem troost gaven. Weet je hoe hij rechtvaardigde dat hij in de gevangenis zat? Omdat het evangelie werd bevorderd. Als door zijn gevangenschap het evangelie wordt bevorderd, nou, sluit hem dan maar op.

Dit onthult heel veel over Paulus. Paulus maakte zich meer zorgen over het evangelie dan over zijn eigen leven. Daar vond hij zijn troost in zodat hij zijn gevangenschap kon rechtvaardigen. Hij zei: "Mijn reis naar Rome is helemaal voor mij betaald. Er wordt voor me gezorgd en alle mensen in het paleis, in het huishouden van de keizer, horen het evangelie. Dat is mij wel vijf jaar gevangenschap waard."

---

⁷ Romeinen 5:5: Omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest. Misschien bedoelde AW te verwijzen naar Filippenzen 1:9; En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid, om te onderscheiden, waarop het aankomt.

Hoeveel van ons zouden vijf jaar gevangenschap de moeite waard vinden als je het evangelie aan iemand kon vertellen? Sommigen zeggen dat ze niet weten of het dat wel waard is. Maar dit is één van de geheimen van Paulus hoe hij had geleerd om tevreden te zijn. Omdat zijn eigen welzijn, zijn zelfbehoud, niet het belangrijkste was in zijn leven.

In vers 14 gaat hij verder: *"en het merendeel der broeders in de Here heeft door mijn gevangenschap vertrouwen gekregen om met des te meer moed onbevreesd het woord Gods te spreken. 15 Sommigen prediken de Christus wel uit nijd en twist, maar anderen doen het met goede bedoeling. 16 Dezen verkondigen de Christus uit liefde, daar zij weten, dat ik tot verdediging van het evangelie gesteld ben, 17 maar genen uit eigenbelang, met de onzuivere bedoeling mij de gevangenschap zwaar te maken."*

Weet je waar hij hier over spreekt? Hij zegt dat sommige broeders het evangelie prediken, en dat ze onbevreesd waren. Omdat ze Paulus zagen en merkten dat hij beschermd was, en dat God voor hem zorgde. Ze raakten hun angst voor vervolging kwijt en verkondigden onbevreesd het Woord. Maar anderen deden het uit eigenbelang.

Sommige mensen vragen zich af hoe je uit eigenbelang, of wedijver, het evangelie kunt prediken. Het is hier een beetje dubbelzinnig. Maar ik geloof dat Paulus bedoelt dat de mensen hoe dan ook de boodschap kregen, zo van: "Heb je gehoord van die vent die in de gevangenis zit? Hij gelooft dat er een Jezus was, een man, een Jood uit Nazareth, die gestorven is en Hij zou de Messias moeten zijn. En God zou Hem op de derde dag uit de dood hebben opgewekt?" Ze dreven de spot met hem en zetten hem voor gek. "Deze vent is geschift. Hij gelooft dat Jezus uit de dood is opgestaan." Ze bespotten hem. Het was eigenbelang. Ze dachten dat ze de situatie erger maakten voor hem.

En Paulus zei: "Het kan me niet schelen. Het maakt niet uit als ze niet oprecht zijn. Ze praten erover, en het evangelie wordt bekend gemaakt. Het goede nieuws wordt verspreid. De mensen horen dat er een Man is die uit de dood is opgewekt en God kan dat gebruiken." Wat kan het hem schelen dat er mensen zijn die hem bespotten en hem voor gek zetten. Het evangelie wordt bekend gemaakt.

Onlangs was ik in Ierland in een radioprogramma en een uur lang zette de presentator mij voor gek. Hij maakte mij belachelijk. Hij noemde me een leugenaar, een dief, en zo ging het maar door. Het was zijn programma dus er was niets wat ik kon doen. Ik zat daar maar en liet mij door hem vernederen. Maar weet je, het evangelie werd bekend gemaakt. Onze bijeenkomsten trokken veel meer mensen. De mensen kwamen om naar deze Amerikaanse oplichter te kijken. Het werkte voor de bevordering van het evangelie.

De meeste mensen denken: "Hoe kon je dat doen? Dacht je niet aan jezelf?" De juiste houding is: "Denk je niet aan het evangelie? Als het evangelie bevorderd wordt, waarom maak jij je dan zoveel zorgen om jezelf?"

Sommigen van jullie zullen zeggen dat je hier met de pet niet bij kunt. Je eigen persoon is het middelpunt van het universum. "Alles draait om mij. Als iemand

mij iets aandoet, dan kan ik niet gelukkig zijn." Maar dat is een geheim dat Paulus leerde, dat de wereld niet om hem draaide. Als het evangelie wordt verkondigd, zelfs als mensen hem daarover bespotten, dan zegt hij dat hij zich daarin verblijdt.

Vers 18-20: *"Wat doet het ertoe? In elk geval, hetzij met een bijvoegmerk, hetzij in oprechtheid, wordt Christus verkondigd; en daarin verblijdt ik mij, en zal ik mij ook verblijden. Want ik weet, dat dit mij tot behoud zal strekken door uw gebed en de bijstand des Geestes van Jezus Christus, naar mijn vurig verlangen en hopen, dat ik in geen enkel opzicht beschaamd zal staan, maar dat met alle vrijmoedigheid, zoals steeds, ook nú Christus zal worden grootgemaakt in mijn lichaam, hetzij door mijn leven, hetzij door mijn dood."*

Dit is een radicale verklaring. Paulus zegt dat hij zich verblijdt omdat hij bidt dat dit zal bijdragen aan zijn behoud. Hij wil dat Jezus in zijn lichaam wordt grootgemaakt, hetzij door zijn leven, hetzij door zijn dood. Hoe kan iemand in hemelsnaam zeggen dat hij wil dat Jezus wordt verheerlijkt, en als dat betekent dat hij moet sterven, dan moet dat maar? Laten we Jezus verheerlijken!

Weet je, in de Verenigde Staten is dit tegenwoordig niet populair. Onze hele cultuur is opgebouwd rondom: "Ik heb rechten. Wie kan het wat schelen wat jouw rechten zijn? Geef me mijn rechten. Ik zal je voor het gerecht dagen tot je geen cent meer hebt en het kan me niet schelen dat daardoor voor iedereen de verzekeringspremie omhoog gaat. Het kan me niet schelen wat er gebeurt. Geef me wat van mij is. Ik zal krijgen wat van mij is en de rest kan de pot op." De Verenigde Staten is met deze houding doordrenkt. "Geef me wat van mij is. Doe iets voor mij. Wie maalt om andere dingen en andere mensen?" Maar dat is niet de houding die Paulus uitstraalt.

Het volgende vers zegt: *"21 Want het leven is mij Christus en het sterven gewin."* Zie je, hier is het ware geheim. Weet je waarom Paulus had geleerd om tevreden te zijn? Omdat Paulus op een plek was gekomen waar hij niet het middelpunt van zijn wereld was. Hij was aan zichzelf gestorven tot op het punt dat zijn leven alleen maar Christus was. Hij gaf niet om zichzelf.

Je "zelf" is als een bodemloze put.⁸ Je kunt het nooit vullen. Je kunt het nooit tevreden stellen. Het is als een drugsverslaving. Je kunt het nooit genoeg geven om in een roes te blijven. Het duurt maar even en dan moet je het weer een shot geven. Het kan nooit tevreden zijn. Het is onverzadigbaar. Je kunt nooit tevreden zijn. Je kunt nooit genoeg hebben. Je kunt nooit in ware vreugde wandelen als je "zelf" de stuwkracht is in je leven. Het is onmogelijk.

De reden waarom Paulus geleerd had om tevreden te zijn is, omdat hij zei: "Want het leven is mij Christus en het sterven gewin." Hij was op een plek aangekomen waar het leven voor hem onbelangrijk was geworden. Het maakte hem niet uit waar hij was. Het enige waar hij om gaf was Jezus.

---

⁸ Andrew Wommack spreekt hier en in de rest van deze studie over "zelf". De Bijbel noemt dit de oude mens, zoals in Efeziërs 4:22: dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten. Zie ook Romeinen 6:6 en Kolossenzen 3:9.

In het volgende vers zegt hij: "22 *Indien ik in het vlees blijf leven, betekent dat voor mij werken met vrucht,*"- hij bedoelt hier dat hij in de gevangenis was – "*en wat ik moet kiezen, weet ik niet.*"

Hij zegt hier dat als hij in het vlees leeft, de gevangenis zijn lot is. En hij weet niet wat hij moet kiezen. De meesten van ons zouden wel weten wat we moesten kiezen. Amen? Als de gevangenis je lot was, dan zou je er uit willen, wat het je ook moest kosten. Maar zie je, het kon Paulus niet schelen. De gevangenis was geen probleem.

Onlangs sprak ik met een gevangene. Hij was veroordeeld tot 24 jaar. En hij zei dat het niet uitmaakte of hij 24 jaar moest zitten of dat hij vrij zou komen. Hij zei dat hij voor het eerst in zijn leven vreugde en vrede had. Het maakte hem dus niet uit. Hij zei: "In de gevangenis zijn mensen die de Heer nodig hebben. Voor het eerst in mijn leven ben ik gelukkig." Deze man kende meer tevredenheid dan de meeste van ons die buiten de gevangenis vrij rondlopen. Alles in zijn omstandigheden was negatief, maar weet je, hij keek niet naar zijn omstandigheden. Dit is precies zoals Paulus het beschrijft.

Vers 23: "*Van beide zijden word ik gedrongen: ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste; 24 maar nog in het vlees te blijven is nodiger om uwentwil.*"

Paulus zegt dat hij ernaar verlangt om bij de Heer te zijn, maar het is nodiger voor jullie dat ik in het vlees blijf. En dan zegt hij in vers 25 en 26: "*En in deze overtuiging weet ik, dat ik zal blijven en voortdurend bij u allen zijn, opdat gij verder moogt komen en u in het geloof verblijden. Dan zult gij ruimschoots reden hebben om over mij te roemen in Christus Jezus, wanneer ik weder bij u kom.*"

Paulus zei dat hij er echt naar verlangde om bij de Heer te zijn en toch spande hij zich in om hier te zijn. Waarom? De meesten van ons zouden zeggen dat het was omdat hij niet wilde sterven. Maar dat was niet het punt voor Paulus. Zijn "zelf" was niet een punt voor Paulus. Hij zei dat de enige reden dat hij hier wenste te blijven, was dat het nodig was voor de mensen. Hij zei: "Jullie vreugde is de enige reden dat ik hier wens te blijven."

Je kunt deze plek bereiken waar jouw "zelf" niet de drijvende kracht in je leven is, waar je niet leeft om jezelf te behagen, maar waar je letterlijk aan je eigen "zelf" gestorven bent. Je ziet in dat je eigen "zelf" je leven heeft verwoest. Je eigen "zelf" heeft je in de problemen gebracht waar je nu in zit. Het is niet je huidskleur, niet iemand anders of wat iemand anders jou heeft aangedaan, maar het is hoe jij erop reageert. Iedereen kan kiezen om bitter óf beter te zijn. Het was jouw keuze waardoor je in de problemen zit. Je moet gaan begrijpen dat je "zelf" het enige probleem is wat je ooit hebt gehad. Amen? Het zijn niet de andere mensen. Het probleem is je eigen "zelf".

Als je dat eenmaal begrijpt, dan kun je eraan sterven. Je kunt zeggen: "Vader, ik keer me hiervan af. Ik wil niet voor mezelf leven. Ik wil doen wat U zegt. God, U hebt de zeggenschap. Jezus, ik wil voor U leven. U bent mijn leven."

Als je ooit die plek bereikt, dan schrikt niets je meer af. De duivel kan op je afkomen en zeggen: "Ik ga je doden", en dan zeg jij: "Wauw, geweldig! Want het leven is mij Christus en het sterven gewin." De dokter kan je vertellen dat je doodgaat aan kanker. Maar in plaats van dat je als een kaartenhuis in elkaar stort en angstig wordt over wat je staat te gebeuren, zul je de dokter om de hals vallen. Je kust hem op zijn voorhoofd. "Man, dit is het beste nieuws dat ik ooit heb gehoord. Het sterven is mij gewin. Ik zal met Jezus zijn. Of misschien zal Hij mij genezen, zodat ik hier kan blijven en dit getuigenis kan gebruiken om iemand anders te bereiken. Hoe dan ook, er is geen enkel probleem. Ik zou liever bij de Heer zijn maar weet je, als Hij mij wil genezen, prijs God, dan blijf ik gewoon hier en laat ik de duivel een poepje ruiken. Hij zal er spijt van krijgen dat hij mij ooit ziek heeft gemaakt." Amen?

Maar de waarheid is dat de meeste mensen de gedachte aan sterven niet kunnen verdragen. Waarom? Vanwege hun "zelf". Maar weet je, als je eenmaal sterft, als je eenmaal gestorven bent, dan valt dat genoeg mee. Ik maakte eens mee dat toen ik in Kansas City sprak, iemand stierf. Deze man had suikerziekte en raakte in een coma. Hij was 45 minuten dood, terwijl ik aan het spreken was. Het verknoeide bijna mijn dienst. Ik vertelde hem dat nog nooit eerder iemand tijdens mijn dienst zo onbeleefd was geweest. Ik kon niet geloven dat hij dat had gedaan. Hij was 45 minuten dood en toen kwam hij weer tot leven. De volgende avond kwam hij weer naar de dienst en hij vertelde ons over hoe hij naar de hemel was gegaan. Hij is hiermee op de televisie geweest en heeft erover verteld.

Maar weet je, nadat deze man gestorven was geweest, was hij niet meer bang om dood te gaan. Hij had ontdekt hoe het is om dood te gaan. Hij zei dat hij nergens doorheen hoefde te gaan. Hij heeft nooit enige pijn gevoeld. Hij zei dat hij gewoon werd weggehaald en toen was hij in de aanwezigheid van God. Hij zei: "Je gaat niet dood. Je bent bij de Heer." Toen hij eenmaal de dood had meegemaakt, was hij niet meer bang voor de dood.

Als je eenmaal aan jezelf bent gestorven, dan ben je niet meer bang voor je "zelf". Je bent niet meer bang dat je "zelf" zijn zin niet zal krijgen. Het maakt niet uit of iemand je tegen de haren in strijkt, of dat iets je tegen zit. De reden dat de meesten van ons lichtgeraakt zijn, is omdat we niet aan onszelf zijn gestorven, omdat je "zelf" overheerst, regeert, ons leven beheerst. Je "zelf" is onverzadigbaar. We kunnen het niet bevredigen, maar we proberen het wel te bevredigen, omdat we denken dat als je "zelf" eenmaal verzadigd is, we gelukkig zullen zijn. Dat is niet zoals Paulus leerde om tevreden te zijn. Hij heeft geleerd om zichzelf te verloochenen.

Kijk eens naar Handelingen 20:22-23: *"En zie, nu reis ik, gebonden door de Geest, naar Jeruzalem, niet wetende wat mij daar overkomen zal, behalve dat de heilige Geest mij van stad tot stad betuigt en zegt, dat mij boeien en verdrukkingen te wachten staan."*

Wat zou er gebeuren als de Heilige Geest jou vertelde dat in iedere stad waar je komt, je boeien en verdrukkingen te wachten staan? Sommigen van jullie zouden waarschijnlijk nooit meer deze stad verlaten. Sommigen van jullie vinden deze stad wel goed en willen nergens meer naar toe.

Maar in vers 24 zegt Paulus: "*Maar ik tel mijn leven niet en acht het niet kostbaar voor mijzelf, als ik slechts mijn loopbaan mag ten einde brengen en de bediening, die ik van de Here Jezus ontvangen heb om het evangelie der genade Gods te betuigen.*"

Hij zegt dat boeien of verdrukking voor hem niet tellen, ook al zou hij geslagen worden. Hij was ook drie keer met de roede gezeseld en had vijfmaal de veertig-min-één-slagen ontvangen.⁹ Hij was in verdrukking. Maar hij zegt dat geen van deze dingen voor hem tellen. Het treft hem niet. Waarom? "Maar ik tel mijn leven niet en acht het niet kostbaar voor mijzelf." Wie geeft erom als je "zelf" wordt mishandeld? Wie geeft erom als er niet voor je "zelf" wordt gezorgd? Wij zijn hier in de kerk en sommigen van jullie proberen je beste beentje voor te zetten en je goed voor te doen, maar de waarheid is dat als iemand op straat je een por geeft of je iets aandoet, dan verzeker ik je dat de meesten van jullie het gevoel hebben dat je dat moet rechtzetten. "Hij raakte me aan. Ik heb mijn rechten."

Weet je, Jezus zei om de andere wang toe te keren. Weet je hoe je de andere wang kunt toekeren?¹⁰ Als je op het punt bent gekomen dat het je niet kan schelen als ze je ook op de andere wang slaan. Je geeft niet om je "zelf". Amen?

"Kom nou, broeder, op deze manier kun je niet leven." Ja, dat kun je wel. Paulus deed het. Paulus heeft het geleerd. In de Schrift zijn veel mensen die het hebben geleerd. Dit geldt niet alleen voor mensen die 2000 jaar geleden leefden. Ik verzeker je dat God niet is veranderd.¹¹ Het enige wat is veranderd is onze maatschappij. Wij zijn waarschijnlijk de meest zelfgerichte, egoïstische samenleving die ooit op de wereld heeft bestaan. Wij zijn waarschijnlijk de meest zelfgerichte, genotzuchtige, verwend, verdorven groep mensen die ooit op aarde heeft gewandeld. Dat is het enige wat veranderd is; ons referentiekader. We kijken om ons heen en zeggen dat iedereen zo is. Wel, dan heeft iedereen het bij het verkeerde eind.

Ik vertel je dat 'aan jezelf sterven' en op het punt komen waarop jij, totdat je doodgaat, niet meer van jezelf houdt, omdat het je niet kan schelen, de sleutel tot tevredenheid is. Als je alleen maar om de Heer geeft en je alleen maar de Heer wilt verheerlijken, dan kunnen ze je in de gevangenis stoppen, maar dan zeg jij: "Man, ik kan nu de andere gevangenen over de Heer vertellen. Ik zal een getuige zijn voor de mensen die daar zitten." Dan kun je vreugde en tevredenheid hebben.

Ik ken een vrouw in Israël die dat deed. Haar naam is Claudia Porter. Ze stond op straat te getuigen en ze stopten haar in de gevangenis omdat ze in Jeruzalem van de Heer getuigde en traktaten uitdeelde. Maar ze konden haar niet meer dan een paar uur in de gevangenis houden, omdat ze daar ook ging evangeliseren en getuigen van de Heer. Ze schopten haar er weer uit. Ze zeiden: "We moeten je laten gaan als je niet ophoudt met over Jezus te praten." Amen? Weet je, ze nam

---

⁹ 2 Korintiërs 11:24-25: Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig-min-één-slagen ontvangen, driemaal ben ik met de roede gezeseld, eens ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een etmaal heb ik doorgebracht in volle zee.

¹⁰ Matteüs 5:39: Maar Ik zeg u, de boze niet te weerstaan, doch wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe.

¹¹ Hebreeën 13:8: Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid.

de gelegenheid te baat in de gevangenis. In de gevangenis zijn ook mensen die Jezus nodig hebben.

Weet je, als jij niet zoveel aan jouw "zelf" dacht en aan hoe slecht het met jouw "zelf" gaat, dan zou het je niet uitmaken wat er met je gebeurt... Dank je wel voor die oorverdovende stilte.

Paulus zegt dat hij dit doet, opdat hij zijn loopbaan met vreugde ten einde mag brengen. We praten hier over hoe je gelukkig kunt zijn. Hoe kun je vreugde, vrede en geluk hebben? Je doet het door je leven niet tot de dood toe lief te hebben. Je geeft niet om jezelf. Als jij zover komt dat jouw "zelf" en het bevredigen van jouw "zelf" niet je doel is, dan zul je merken dat alles gewoon beter begint te functioneren. Op deze manier heeft God Zijn koninkrijk opgezet.

In het tweede hoofdstuk van de brief aan de Filippenzen gebruikt Paulus Jezus als voorbeeld. In Filippenzen 2:5 staat: "*Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was.*"

Hij neemt Jezus als voorbeeld. Jezus had anderen meer lief dan zichzelf. Eigenlijk staat in de voorafgaande verzen 3 en 4 het volgende: "*zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder (lette) ook op dat van anderen.*"

Voor de tegenwoordige mens is dit radicaal. Hoe kun je meer van iemand anders houden dan van jezelf? De meeste mensen geloven niet dat dit mogelijk is. Maar het is mogelijk. Het is niet alleen mogelijk, maar het is zelfs een betere manier om te leven om meer van andere mensen te houden dan van jezelf. Je kunt letterlijk je eigen leven neerleggen, zelfs al kost het je iets. Het is zaliger te geven dan te ontvangen (Handelingen 20:35). Dit is een betere manier om te leven.

Vers 3b-4: "*en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder (lette) ook op dat van anderen.*" Weet je dat dit het normale Christelijke leven is? Dat je niet op jezelf bent gericht, niet aan jezelf denkt, maar dat je aan anderen denkt? En dan zegt Paulus, vers 5 en 6: "*Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht.*"

Weet je, in sommige Bijbelversies is dit vertaald alsof Hij ernaar moest grijpen. Ik heb er geen idee van wat dat betekent, maar het komt op mij over alsof er dan gezegd wordt dat Hij niet dacht dat Hij gelijk was aan God. Maar dat is zeker niet wat er staat. Hier staat dat Hij niet dacht dat het onbillijk was om gelijk te zijn aan God, omdat Hij God was. Met andere woorden: Hij wist Wie Hij was. Hij wist dat Hij God geopenbaard in het vlees was.

Maar afgezien van dat, gaat het vanaf vers 7 verder: "*maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. 8 En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises.*"

Jezus is het ultieme voorbeeld van iemand die Zichzelf verloochende en anderen boven Zich stelde. Jezus leed pijn. Hij leed afwijzing. De Schrift zegt in Hebreeën 12: *"Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs – opdat gij niet door matheid van ziel verslapt. Gij hebt nog niet ten bloede toe weerstand geboden in uw worsteling tegen de zonde."* (verzen 2a, 3b en 4)

Niemand van ons heeft geleden zoals Jezus heeft geleden, en toch wendde Jezus zich juist tot diegenen die Hem kruisigden en Hij zei: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat ze doen." Zelfs toen Hij stervende was, was Hij meer bezorgd om anderen dan om Zichzelf en keek hij naar wat zij nodig hadden. Hij dacht aan de mensen die Hem doodden, die Hem bespotten en bekritiseerden en die zeiden: "Als U de Zoon van God bent, red dan Uzelf." Ze kleedden Hem uit en ze staken de gek met Hem: "Hé, Koning van de Joden, kom er dan af." En toch dacht Jezus meer aan hen dan aan Zichzelf.

Paulus deed hetzelfde. Hij zegt: "Het maakt niet uit. In de gevangenis kan ik van alles doen. Als Jezus wordt verheerlijkt, dan ben ik tevreden. Ik ben gelukkig want het leven is mij Christus en het sterven gewin." Zo leefde Jezus.

In het derde hoofdstuk van de brief aan de Filippenzen praat Paulus hier weer over. Ik lees het snel even voor. Vanaf vers 4 zegt hij: *"Ofschoon ik voor mij wel reden zou hebben om ook op vlees vertrouwen te stellen. Indien een ander meent op vlees te kunnen vertrouwen, ik nog meer: 5 besneden ten achtsten dage, uit het volk Israël, van de stam Benjamin, 6 een Hebreër uit de Hebreeën, naar de wet een Farizeeër, naar mijn ijver een vervolger van de gemeente, naar de gerechtigheid der wet onberispelijk. 7 Maar alles wat mij winst was, heb ik om Christus' wil schade geacht."*

Paulus had in het eerste hoofdstuk gezegd dat hij bereid was in de gevangenis te lijden en dat hij bereid was te sterven als de Heer daarmee verheerlijkt zou worden. Hij had het over negatieve dingen. Hij was bereid al deze negatieve dingen te verdragen. Weet je, er zijn maar weinig mensen die dit doorhebben, maar heel weinig mensen die dit zo zien, maar nu komt hij erop terug en hij praat over alle positieve dingen.

Hij werd door iedereen op handen gedragen. Hij was een Hebreër uit de Hebreeën, hij was rechtvaardig, hij had zoveel mee, maar hij hield al deze goede dingen voor vuilnis, opdat hij Christus mocht winnen. Hij verloochende niet alleen alle slechte dingen door te zeggen dat hij God zelfs in slechte tijden zou dienen, maar hij nam al zijn kwalificaties, zijn verdiensten, wat hij maar had, en hij gooide dat weg. Hij zei: "Zonder Christus ben ik niets, goed of slecht." Hij gaf alles wat hij had en wat hij was over aan de Heer,

Vanaf vers 8 zegt hij: *"Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om zijnentwil heb ik dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen, 9 en in Hem moge blijken niet een eigen gerechtigheid, uit de wet, te bezitten, maar de gerechtigheid door het geloof in Christus, welke uit God is op de grond van het geloof. 10 (Dit alles) om Hem te kennen en de kracht zijner opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden, of ik, aan zijn dood gelijkvormig wordende, 11 zou mogen komen tot de opstanding uit de doden."*

Paulus zegt dat hij alles heeft opgegeven. Voor wat? Opdat hij Christus mocht kennen. Weet je dat je letterlijk meer van God kunt gaan houden dan van jezelf?

En Paulus gaat zo maar door. Ik wou dat ik meer tijd had om hier doorheen te gaan. In het vierde hoofdstuk, nadat hij al deze dingen heeft gezegd, zegt hij: *"4 Verblijdt u in de Here te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u! 5 Uw vriendelijkheid zij alle mensen bekend. De Here is nabij. 6 Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. 7 En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus."*

Paulus was in staat zich te verblijden. Iedereen wil hoofdstuk 4 van de brief aan de Filippenzen: verblijdt u in de Heer te allen tijde. "Dat wil ik, broeder. Kom hier en leg mij de handen op, zodat ik mij kan verblijden. Maak me vol, maak me gelukkig, geef me iets. Maar laat me niet aan mezelf sterven. Laat me niet gaan naar die plek waar het leven mij Christus is. Dat wil ik niet. Jij moet het aan me geven."

Kom dan maar op en laat mij mijn handen op je leggen, zodat jij gelukkig wordt, zodat je terug kunt gaan en vleselijk kunt zijn, jezelf kunt dienen en meer van jezelf kunt houden dan van iemand anders. Kom maar hier, en Bob hier kan elke keer als jij je ellendig voelt voor je bidden. Kom naar de kerk en laat die mensen daar je vullen elke keer als jij in het vlees bent.

Dat is wat de meeste mensen willen. Maar ga me niet uitjoelen omdat ik goed predik. Kenneth Hagin was gewoon om te zeggen: "Ik zeg deze dingen niet om je pijn te doen, maar ik zeg ze om je kennis bij te brengen."

Sommigen van jullie vragen zich af waarom jullie leven zo op en neer gaat. "Man, vorige week, toen ik kwam, was ik zo gezegend! Ik rende om de kerk heen. Ik schreeuwde en ik prees God. Ik lag op de grond en drie uur lang was ik aan het lachen. Maar woensdag was ik zo gemeen als je maar kunt zijn. Ik viel tegen de mensen uit en ik was er bijna klaar voor om van mijn vrouw te scheiden. Wat is er toch aan de hand? Hoe komt het dat ik het niet kan vasthouden?" Omdat je parasiteert op iemand anders die aan zichzelf gestorven is en door wie het leven van Christus heen stroomt. Je bent clandestien met het evangelie bezig. Amen?

Nu is het wel zo dat we allemaal hulp nodig hebben. Er is niets verkeerd mee om naar voren te komen en te zeggen dat je hulp nodig hebt, om je door iemand anders handen te laten opleggen, zodat je tenminste van de grond opstaat en op een hoger niveau komt. Daar is niets mis mee. Maar als je dat als vervanging ziet, zodat je gewoon terug kunt gaan naar je vleselijke leven, waar je van jezelf houdt en jezelf boven ieder ander en al het andere verheft, dan ben jij je eigen god en je dient jouw "zelf". Als je dan steeds maar weer terugkomt en de gemeenteleden voor je laten bidden, dan is dat niet de manier zoals God het Christelijke leven heeft bedoeld. Maar de meeste mensen leven zo. De meeste Christenen leven zo. En dat was niet Gods bedoeling.

Dit is geen vervanging, het is een hulp. En we hebben allemaal hulp nodig. Wees niet te trots om hulp te krijgen. Kom maar en laat je helpen. Maar blijf daar niet.

Vervang niet de voorganger of wie dan ook voor God in je leven. Je moet leren hoe je het moet doen en Paulus vertelt je hoe hij het heeft gedaan. Hij achtte alles als schade. Hij stierf aan zichzelf. Het leven was hem Christus. Jezus was het middelpunt van zijn leven.

Ik kan je vertellen, broeders en zusters, dat de sleutel tot tevredenheid is om te leren meer van iemand anders te houden dan van jezelf. Dat is de sleutel.

En ik kan je vertellen dat ik op 23 maart 1968, hier in de studeerkamer van de baptistenvoorganger van de universiteit in Arlington, Texas, een ontmoeting met God had, zodat ik dit besluit nam. Ik hees de witte vlag en ik zei: "God, ik stort mijzelf uit. Ik ben er moe van om voor mezelf te leven. God, vergeef me. Ik wil dat U alles in mijn leven bent."

Ik ben er nog nooit voor 100 procent in geslaagd. Ik ben altijd tekort gekomen. Ik kom vandaag nog steeds tekort, maar ik kan je vertellen dat ik sinds 23 maart 1968 nooit meer het verlangen heb gehad om erop terug te komen. Ik heb er nooit naar verlangd om mezelf weer op de troon van mijn leven te zetten en me door mijn "zelf" te laten beheersen. Ik heb met alles wat ik heb ernaar gestreefd om Jezus het middelpunt te maken van alles wat ik heb gedaan. Ik ben er nog lang niet en ik heb het nog niet gedaan, maar weet je, ik heb ernaar gejaagd. Het is zoals Paulus zei: "*Niet dat ik het reeds verkregen zou hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht, omdat ik ook door Christus Jezus gegrepen ben.*" (Filippenzen 3:12)

Maar ik kan wel het volgende zeggen, en ik weet dat sommige mensen het er niet mee eens zullen zijn, en ze zullen denken dat ik lieg, maar dat is hun keuze. Maar ik zeg je, in de naam van de Heer, dat ik sinds 23 maart 1968 niet meer depressief en verslagen ben geweest zodat het me op een negatieve manier beïnvloedde. Ik werd wel eens in verleiding gebracht, want ik heb een heleboel problemen meegemaakt. Ik weet niet precies hoe ik dit moet zeggen, zij het dan dat ik met mijn "zelf" heb afgerekend. Ik ben aan mezelf gestorven. Er zijn verschrikkelijke dingen gebeurd in mijn leven, maar dat is niet zo belangrijk.

Jezus is mijn leven. Hij is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid (Hebreeën 13:8). Dat heeft me door alles heen in het goede spoor gehouden, omdat Hij mijn leven is. Hij is nog steeds mijn vreugde en ik ben nog steeds gelukkig, ook als alle dingen om me heen uiteenvallen. Amen? Als de dingen om me heen uiteenvallen, dan is Jezus nog steeds het belangrijkste in mijn leven. Ik kan niet anders dan me verheugen.

Ik ben in situaties geweest waar ik depressief had moeten zijn. Mijn verstand vertelde me dat ik depressief zou moeten zijn en toch wist ik gewoon dat God van me hield en hoe kun je in hemelsnaam overstuur zijn als God van je houdt?

De afgelopen jaren heb ik meegemaakt dat mensen me in het gezicht spuugden. Ik was aan het prediken en iemand spuugde mij in het gezicht en schold me uit. Weet je dat ik medelijden voelde voor die persoon? Ik was niet kwaad op hem. Ik was niet overstuur. Ik had er geen behoefte aan om hem verrot te slaan en in de naam van Jezus zijn lippen kapot te slaan. Maar weet je, ik voelde echt medelijden voor die man. Ik weet niet hoe ik het moet uitleggen, maar het is zoals Paulus zegt in Galaten 2:20: "*Toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij.*"

Nogmaals, ik zeg niet dat ik er al ben, maar ik zeg dat ik kan merken dat het werkt. Amen? Ik ben anders dan vroeger. Een aantal van jullie hebben dat besluit nog niet genomen. Sommigen van jullie zijn wedergeboren, je hebt je eeuwigheid aan de Heer toegewijd, je hebt Jezus gevraagd om je zonden te vergeven, maar in je dagelijkse leven leef je voor jezelf. Als iemand aan jouw ik, jouw "zelf", komt, dan ben je er klaar voor om die ander zo'n geweldig pak slaag te geven dat hij er van gaat gloeien en jij hem in het donker kunt neerschieten. Jij staat je mannetje wel. Ik bedoel maar, ze kwamen aan jouw "zelf". "Zelf" is een bron van al je ruzie.

Sommigen van jullie moet je in het dagelijks leven niet te na komen. Maar je vraagt je wel af waarom je niet tevreden bent, waarom je niet gelukkig bent, waarom je geen blijdschap hebt. Maar je kunt jouw "zelf" niet tevreden stellen. Je moet jezelf verloochenen en verwerpen.

Sommigen van jullie hebben nog nooit dat besluit genomen. Het is mogelijk om Jezus je Verlosser te maken en Hem toch niet te vertrouwen om boven alles over je leven te heersen en te regeren. Jij wilt in controle blijven en je eigen dingen doen en je vraagt God om het te zegenen. Weet je, dat is nog iets wat op 23 maart 1968 gebeurde. Sinds die tijd heb ik nooit meer iets gedaan waarover ik Gods zegen vroeg. Ik doe gewoon waarvan ik voel dat God wil dat ik het doe, en ik weet dat als ik doe wat God wil dat ik doe, ik gezegend ben. En ik ben ook gezegend. Ik hoef er geen tijd meer aan te besteden om de zegen van God te vragen over wat ik doe. Het is een betere, fantastische manier van leven.

Ik weet dat sommigen van jullie hier bang voor zijn. Je weet niet of je wel op die manier kunt leven. Maar weet je, dat kun je wel. Het is het overwinnende Christelijke leven. Dat zei Paulus.¹² Op deze manier heeft hij geleerd om tevreden te zijn. Ik zeg je dat dit de sleutel is tot je tevredenheid. Het is het geheim. Dat is echt zo.

Sommigen van jullie mogen dan wel goede mensen zijn, maar de waarheid is dat Paulus een voortreffelijk persoon was. Maar hij hield dat allemaal voor vuilnis. Eigenlijk is het zo dat als je een waardeloos figuur bent, je het gemakkelijkste inziet dat je de Heer nodig hebt. Sommigen van jullie, die goede mensen zijn, zijn het meest op zichzelf gericht, omdat je zoveel goeds hebt waar je op terug kunt vallen en je wilt al dat goede niet opgeven. Maar het maakt niet uit of je goed of slecht bent, je moet je vlees kwijtraken. Het maakt niet uit of je walgelijk vlees hebt of eersteklas vlees. Amen? Als jij in het vlees bent, dan kun je God niet behagen. Je moet berouw hebben en je hebt het nodig om te zeggen: "God, ik wil dat U over mijn leven regeert en mijn leven bestuurt."

Het goede nieuws is dat je kunt kiezen. God zegt: "Jij mag kiezen. Kies leven of dood."¹³ Het is als een test. Je kunt kiezen uit A, leven of B, dood. En dan zegt God tussen haakjes: "Het goede antwoord is A." Zelfs de grootste sufferd kan

---

¹² Romeinen 8: 37: Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad.

¹³ Deuteronomium 30:10: Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht.

deze test doen en kan kiezen tussen leven en dood, zegen en vloek. Maar voor het geval iemand het toch nog niet doorheeft, zegt God: "Kies het leven." Hij fluistert het antwoord in je oor. Mensen, dit is zo eenvoudig. Als je deze test niet haalt, dan ben je gewoon niet goed bezig. Het is jouw keuze. Jij kunt het leven kiezen. Jij kunt ervoor kiezen om jezelf te verloochenen.

Dit is niet iets wat je één keer doet en daarna hoef je het nooit meer te doen. Er zijn zelfs wel eens mensen bij me gekomen die zeiden: "Broeder, ik ben er klaar voor. Bid voor me, zodat ik dit vlees kwijtraak." Weet je, je zult nooit je vlees kwijtraken. De enige manier waarop jij je vlees kwijtraakt is als ik je van kant maak. Dat is de enige manier om ervan af te komen.

Je zult een "zelf" hebben, vanaf nu totdat je met Jezus zult zijn, maar weet je, je kunt het verloochenen. Als het zijn kop opsteekt, dan doe je er wat aan. God kan je niet al je "zelf" in één keer laten zien. Als Hij dat zou doen, dan zou je een overdosis krijgen. Je zou er niet mee kunnen omgaan. Hij geeft het met beetjes tegelijk aan je.

Jim Irwin, de astronaut die op de maan wandelde¹⁴, was een vriend van me. Ik praatte eens met hem over zijn reis naar de maan. Toen hij naar de maan ging, was ik in Vietnam en ik heb dus gemist wat er gebeurde. Maar het heeft altijd mijn interesse gehad. Dus ik probeerde aan hem te ontfutselen hoe het ging. Hij vertelde het ook aan me. En weet je, ik dacht altijd dat de technologie die ze gebruikten fantastisch was. Ze brachten die raket in de ruimte en het landde precies op de plek die ze hadden bepaald.

Maar hij vertelde me dat ze eigenlijk die capsule in de richting van de maan hadden gegooid en vierenhalve dag lang moesten ze om de 10 minuten een koerscorrectie uitvoeren. Hij zei dat ze die capsule soms wel 90 graden moesten draaien om dat ding weer op koers naar de maan te krijgen. Soms was er maar een koerscorrectie van een seconde nodig en soms moesten ze de capsule draaien. Vierenhalve dag lang moesten ze iedere 10 minuten een koerscorrectie uitvoeren. In feite gingen ze in een slingerbeweging naar de maan.

En ze hadden een landingsbaan met een lengte van 500 mijl waar ze op probeerden te landen. Hij zei dat toen hij uit de Luna Rover sprong hij anderhalve meter van de rand van die landingsbaan af stond. Ze misten bijna een landingsbaan van 500 mijl lang. Maar raad eens? Ze haalden het.

Toen hij me hierover vertelde, sprak de Heer tot me en Hij zei dat je op deze manier met je "zelf" moet omgaan. Sommige mensen willen dat ik voor ze bid dat ze eens en voor altijd met hun "zelf" hebben afgerekend en dit probleem nooit meer hebben, maar op deze manier gebeurt het niet. Je komt niet aan, je wordt gelanceerd.

Sommigen van jullie zijn nog niet gelanceerd. Sommigen van jullie zijn nog niet eens op het lanceerplatform aangekomen. Sommigen van jullie wisten helemaal niet dat er een lanceerplatform is. Sommigen van jullie hebben nog steeds het idee dat je "zelf" het belangrijkste in de wereld is. "Ik moet meer van mezelf houden dan van iemand anders. Ik zal wel voor mezelf zorgen." Ik zeg je dat er

---

¹⁴ Apollo 15, 1971.

een plek is waar je gelanceerd kunt worden en waar je dat soort gedachten kunt achterlaten. Amen?

Vanavond ontvang je misschien gebed en dan zeg je: "Man, vanavond is mijn avond. Ik keer me af van mijn "zelf". Ik wil dat Jezus alles in mijn leven is." Maar voordat je door de achterdeur bent, krijg je waarschijnlijk al een gelegenheid om je koers te corrigeren. Als je naar achteren gaat om een tape op te halen, dan heeft iemand anders misschien al de laatste tape in handen en dan krijg jij de gelegenheid om een ander iets te gunnen in plaats van aan jezelf te denken. Amen? En dan kun je zeggen: "Ik heb liever dat jij die tape hebt dan dat ik hem heb." Voordat je de parkeerplaats afrijdt, heeft iemand je misschien gesneden en dan kun jij die ander zegenen in de naam van Jezus. Amen?

Ik zal je wat zeggen. De rest van je leven zul je koerscorrecties moeten uitvoeren. Maar betekent dit dat jij je niet hebt toegewijd? Nee, God is nog steeds de hele tijd met je bezig. Je zult steeds met je "zelf" te maken krijgen. Je raakt niet bevrijd van je "zelf", maar ik zeg je dit, dat als jij je eenmaal waarachtig aan God hebt toegewijd, jij je nooit meer opnieuw hoeft toe te wijden. Je moet berouw hebben en zeggen: "Vader, het spijt me. Hier is dit "zelf" weer", en je gaat weer de goede richting uit. Maar je hoeft er nooit meer berouw over te hebben dat jij je niet hebt toegewijd.